

Rinnakkaistalenne

Lähdeviite:

Juurakko-Paavola, T. (2018). Digitaalisuus avaa innostavia mahdollisuuksia kielenoppimiseen, *Hämeen Sanomat*, s. B5.

Digitaalisuus avaa innostavia mahdollisuuksia kielenoppimiseen

MIELIPIDEVIERAS

Taina Juurakko-Paavola
taina.juurakko-paavola@hamk.fi

Ammattikorkeakoulun kieli- ja viestintäopintojen tavoitteena on antaa opiskelijalle riittävät valmiudet selviytyä erilaisista työelämän viestintätilanteista.

Nykyään yhä suurempi osa viestinnästä tapahtuu digitaalisten välineiden kautta, ja siksi on tärkeää valmentaa opiskelijoita toimimaan kasvokkain tapahtuvan viestinnän lisäksi erilaisissa verkon välityksellä tapahtuvissa viestintätilanteissa.

Myös kirjallinen viestintä on monimuotoistunut. Perinteisten tekstien rinnalle ovat tulleet kuvat, videot, äänet ja erilaiset symbolit.

Peruskoulun ja lukion opetus suunnitelmissa tätä laajentunutta

tekstikäsitettä kutsutaan monilukutaidoksi.

Sähköistymisen myötä monilukutaidon arvioiminen on tullut mahdolliseksi myös ylioppilastutkinnon kielikokeissa: esimerkiksi kuullun ymmärtämisessä voidaan käyttää perinteisten äänitteiden lisäksi videota, ja kirjoitustehtävissä kuvamateriaalia osana tehtävänantoja.

KORKEAKOULUISSA kehitetään opiskelijoiden monilukutaitoa. Tällä hetkellä on käynnissä esimerkiksi opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittama DIGIJOU-JOU-hanke.

Hankkeen valtakunnallisessa kyselyssä koottiin ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen kielikeskusten opiskelijoiden mielipiteitä digitaalisuudesta ruotsin opetuksessa. Kolme neljäsosaa vastaajista oli sitä mieltä, että digitaalisuutta oli sopivasti.

Digitaalisuus tarkoitti opiskelijoiden mielestä kuitenkin pääasiassa sähköisten materiaalien ja sähköisten oppimisympäristöjen käyttämistä.

Noin 70 prosenttia opiskelijoista ei ollut koskaan kuvannut videota tai katsonut opettajan lauttimia videoita ruotsin opinnoissa.

Kun sovelletaan digitaalisuutta

kielenoppimiseen, keskeistä ei ole uusien sovellusten käyttöönotto, vaan ennen kaikkea kyse on opettajien luovuudesta ja uskalluksesta miettiä pedagogisia ratkaisuja uudella tavalla näitä sovelluksia hyödyntäen.

DIGIAJAN KIELTENOPETUS ei todellakaan tarkoita sitä, että aikaisemmin paperimuodossa ollut kirja siirretään sähköiseen oppimisympäristöön.

Digiajan kieltenopetus on monimediaisuutta hyödyntävää toimintaa, joka ohjaa ja kannustaa opiskelijoita niin henkilökohtaiseen kuin yhteisölliseenkin luovaan oppimisprosessiin.

Tällöin jokainen opiskelija voi löytää itselleen parhaat tavat oppia kieliä ja dokumentoida oman kielitaitonsa kehittymistä erilaisten digitaalisten sovellusten avulla.

Sovellukset eivät korvaa kieltenopettajaa, jolta opiskelijat odottavat yhä henkilökohtaisempaa ohjausta. Ohjauksessa tulee korostua, että tärkeintä on selviytyä erilaisista viestintätilanteista ja uskaltaa käyttää omaa kielitaitoa monipuolisesti.

UUSIA ULOTTUVUUKSIA kielenoppimiseen ja kielitaidon arviointiin tarjoavat viime vuosina pal-

jon kehittyneet tekoäly ja virtuaalitodellisuus. Tekoälyn avulla voidaan arvioida esimerkiksi tiettyjä ääntämisen piirteitä.

Virtuaalitodellisuuden hyödyntäminen puolestaan mahdollistaa vaikka saksan oppitunnilla virtuaalimatkan Berliiniin: virtuaalilaisit vain päähän, ja edessä voi olla saksaa puhuva tarjoilija, joka tulee ottamaan tilauksen. Voimme vain arvailla, kuinka aidoiksi viestintätilanteet voivat teknologian avulla muuttua.

ON TODELLA TÄRKEÄÄ, että me kielenopettajat kaikilla kouluasteilla pidämme itsemme ajan tasalla vauhdikkaassa teknologisessä kehityksessä ja hyödynnämme uusia mahdollisuuksia opetuksessa.

Ammattikorkeakouluissa tämä on välttämätöntä, jotta voimme saavuttaa kieli- ja viestintäopintojen tavoitteet – tuottaa riittävän hyvän kielitaidon omaavaa työvoimaa kansainvälisen kaupan ja yhteistyön vaatimiin tehtäviin.

Kirjoittaja työskentelee tutkijayliopettajana Hämeen ammattikorkeakoulussa. Hän on ylioppilastutkintolautakunnan jäsen ja dosentti Turun yliopistossa.